

We hebben slechts even aangestipt, wat in het jonge leven opbruist en worstelt, en toch, we gevoelen het ontzaglijk kritieke van dezen leeftijd. Niet ééne ontkomt aan den geweldigen strijd, de sanguinische natuur het allerminst, maar allen moeten het worstelperk betreden! Wil de boom eenmaal zijn takken wijd uitspreiden, opdat hij zijn beschermende schaduw zegenend over den akker henenspreidt en zijn vruchten in milden overvloed uitdeelen zal, dan moet hij diep wortel schieten en onbedwongen zijn takken doen uitspruiten. En wil het meisje echt vrouw, moeder worden, zóó dat ook zij anderen tot zegen worde, dan moet zij strijden, ten bloede toe, dan moet zij uit haar Sturm- und Drangperiode zegevierend te voorschijn treden! Wel haar, als zij dien strijd aandurft en als zij rein en edel in de kracht des Allerhoogsten uit dien strijd medebrengt de overwinningsteekenen, die een geheiligd, krachtig en zegenbrengend vrouwenleven inleiden!

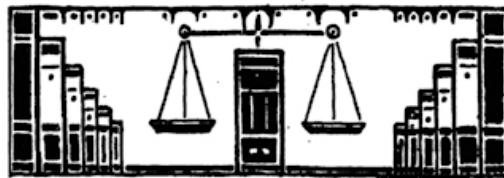
We vragen ons af, of wij de jeugdige in deze moeilijkste jaren haars levens den zwaren strijd alleen mogen doen strijden, of we haar alleen mogen laten, onbeschermd, niet toegerust met de kracht, die ook van den mensch op den mensch kan overgaan? We gevoelen het, hoe onbarmhartig dit zou wezen, als we den blik rondom ons slaan. Hoe menig meisje, hoe menige jonge vrouw zou voor onze maatschappelijke samenleving niet verloren zijn gegaan, zou buiten onze reddingshuizen zijn gebleven en zich thans niet met wroeging des gewetens in het stof wentelen, als wij onzen heiligen opvoedingsplicht hadden begrepen en ons harer hadden aangetrokken! Welk een schare ziet ons verwijtend aan, wel het sterkst in onze groote steden, waar geheele rijen onder de fabrieksarbeidsters en vrouwelijke bedienden in koffiehuisen en winkels en werksters op ateliers en zooveel anderen nooit onze reddende hand zouden behoeven, als tijdig was ingegrepen en haar de vaste, krachtige, vooruitstuwende en naar Boven wijzende hand eener betrouwbare, verstandige leidsvrouw was toegestoken!

Opvoeding, juist in deze jaren, is heilige

plicht; maar zwaar is de verantwoordelijkheid van wie zich tot die taak geroepen gevoelt, want hij zal zich bewust moeten zijn, dat hij heeft te rekenen met de eischen voor dit leven en tegelijkertijd zich heeft rekenenschap te geven, dat de mensch eeuwigheidsbestemming heeft. Hij zal derhalve moeten aanbrengen begrippen omtrent een hoogstaand zedelijkheidsgevoel, omtrent karakter, omtrent de verhouding van het jonge meisje tot God en hij zal tevens den weg moeten wijzen, die de mogelijkheid opent tot een schoon en edel leven.

Dit is de taak van den opvoeder bij de gratie Gods.

W. KLINKERT.

Litteratuur en Leven.

Meisjesboeken.

Nijgh en Van Ditmar's Uitgevers-Maatschappij te Rotterdam:

C. M. van Hille-Gaerthé, **Onder het Stroodak** (12—14 jaar).

Id., **Aan de Zonzijde** (15—17 jaar).

P. N. van Kampen & Zn., Amsterdam:

Carla van Lidth de Jeude, **Haar erfdeel**.

Wat zijn wij op het gebied der kindrelitteratuur toch ontzettend vooruit gegaan de laatste jaren. Tien jaar geleden waren de boeken van Top Naeff nog het summum van heerlijkheid voor de meisjes van 14 tot 17 jaar. En zeker, die boeken hadden veel aantrekkelijks. Ze waren zoo vlot geschreven, zoo vol humor, de heldinnen waren zoo flink en vroolijk en toch zoo gevoelig, zoo ernstig soms, ze waren zoo ècht, die boeken..... Maar hebben ouders en opvoeders zich wel eens afgevraagd, toen ze de bakvischen dit soort boeken in handen gaven, welke geest hierdoor bij de meisjes aangekweekt werd?